

396

1712-1713. Νοταριακές πράξεις. Ναύπλιο.

Εὐτυχία Λιάτα, «Ὅψεις τῆς κοινωνίας τοῦ Ἀναπλιοῦ στὶς ἀρχές τοῦ 18^{ου} αἰ. (μὲ ἀφορμὴ μία διαθήκη)», στὸν τόμο *Ἄνθη Χαρίτων*, σ. 263-269.

397

1712-1721. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Νάουσα (Πάρος).

Ν. Ἀλιπράντης, «Ἐξι προικοσύμφωνα ἀπὸ τῆ Νάουσα τοῦ 18^{ου} αἰῶνα», *Παριανὰ* 92 (2004), σ. 77-87, αρ. 1-2· *Παριανὰ* 93 (2004), σ. 168-179, αρ. 3-6.

398

1712-1754. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Βελιμάχι, Πάτρα (Αχαΐα).

Κ. Πανίτσας, «Μοναστηριακά δικαιοπρακτικά έγγραφα Πατρῶν τῆς οἰκογένειας Ράης (Ράϊς)» *Πελοποννησιακὰ* 24 (1999), σ. 336-346.

399

1712-1835. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αλποχώρι (Ηλεία), Βαλατούνα, Βελιμάχι, Βόστιτζα, Γρεβενό, Δεμέστιχα, Κάλανος, Καλούσι, Κομπηγάδι, Λακώματα, Λιβάρτζι, Μέτζαινα, Νεζερά, Οριόλον, Πάτρα, Ρένεσι, Ρίκαβα, Σοποτός, Σούλι, Χαλανδρίτσα (Αχαΐα), Ναύπλιο.

Α. Τσελίκας (εκδ.), *Τα δικαιοπρακτικά έγγραφα των μοναστηριῶν Ομπλού, Χρυσοποδαριττίσης, Αγίων Πάντων και Γηροκομείου Πατρῶν (1712-1855). Διπλωματική έκδοση*, Αθήνα 2000, σ. 11-253, αρ. 1-240.

ΠΩΛΗΣΗ ΑΓΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

1794, 15 Ιουνίου

«... Ἐστώντας καὶ ὁ ἄνω ειρημένος Ἀνδρέας Κοκόλης νὰ ἔλαβεν εἰς κληρονομίαν ἀπὸ τὸν νῦν ποτὲ θεῖον τοῦ παπᾶ κὺρ Ἰωάννην Κοκόλην Μαραβέγιαν ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα πράγματα καὶ μερικὰ ἅγια λείψανα καὶ ἕτερα ἱερὰ ἐφόδια καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὴν αὐτὴν διαθήκην γινόμενῃν εἰς τοὺς 1793 Ἰανουαρίου 7 εἰς Κεφαλληνίαν εἰς τὰς πράξεις τοῦ Σπυρίδωνος Ἀντίπα, δημοσίου νοταρίου, τὴν σήμερον ἐξ ἰδίας αὐτοῦ βουλῆς καὶ προαιρέσεως μηδενὸς βιάζοντος παραδίδει εἰς χεῖρας τοῦ ἀνωειρημένου καθηγουμένου κὺρ Ἀνανίου τὰ

κάτοθεν σιμειωμένα ἅγια λείψανα καὶ ἕτερα καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁ ὁποῖος καθηγούμενος πρὸς ἀντευχαρίστησιν διὰ τὰ αὐτὰ ἅγια λείψανα καὶ τὰ ἐξῆς ἐμέτρησεν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ γράφοντος καὶ μαρτύρων γρώσια τούρκικα ἑκατὸν πενήντα, ν. 150, τὰ ὅποια τὰ ἔλαβεν ἐπὶ χεῖρας ὁ αὐτὸς Ἀνδρέας Μαραβέγιας καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος χωρὶς πλέον νὰ ἔχη καμμίαν ζήτησιν ἢ πρετέζαν εἰς αὐτὰ μένωντας εἰς αὐτὸν τὸ χρέος νὰ ὠφελῇ καὶ διαφεντάρη σωματικῶς καὶ μὲ τὰ καλά του τὸν ἀνωγειρημένον καθηγούμενον καὶ διαδόχους του ἀπὸ κάθε ἑναν ὁποῦ ἤθελεν ἐπιχειρισθῇ νὰ τοῦ προσφέρῃ παραμικρὰν ἐνόχλησιν διὰ τὰ αὐτὰ ἅγια λείψανα καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς Μαραβέγιας δὲν εἶναι ἐδῶ καλὰ γνωρισμένος διὰ περισσότερον ἀσφάλειαν γίνεται ἐγγυητὴς καὶ πιέτζος δι' αὐτὸν ὁ κὺρ Ἀναστάσις Πεταλὰς Ζαβιτζάνος ἀπὸ Θιάκι ἀλλὰ κατὰ τὸ παρὸν κάτοικων ἐδῶ εἰς τὴν Πάτρην ὑποσχόμενος νὰ ἀποκρίνεται τόσον διὰ τὰ ἐνωθεν γρώσια 150 ὁποῦ ἔλαβεν ὁ Μαραβέγιας ὥσάν καὶ διὰ πᾶσα ἄλλην ζημίαν ἢ ἐξοδα ὁμοῦ δὲ καὶ εἰς πᾶσαν ἐναντιώτητα ὁποῦ τῷ ποτὲ καιρῷ ἤμποροῦσε νὰ ἀκολουθήσῃ τοῦ αὐτοῦ καθηγουμένου καὶ διαδόχους του. Διὰ τὰ ὅποια ἅγια λείψανα καὶ τὰ ἐξῆς ἀπὸ ὅποιον καὶ ἂν ἤθελεν εἴσται κρατημένος διὰ τοῦ παρόντος σωματικῶς καὶ μὲ τὰ ἰδιά του καλά παρόντα καὶ μέλλοντα καὶ ὑπὸ μαρτυρίας.

Ἀκολουθοῦν τὰ ἅγια λείψανα.

Μέρος ἀπὸ τὸ ἅγιον λείψανον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἔτερον μέρος τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ἔτερον μέρος τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἔτερον μέρος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἔτερον μέρος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ἔτερον μέρος τοῦ Ἁγίου Νέστορος καὶ ἑνας Σταυρὸς ἀσυμωμένος καὶ ἀπανωχρυσωμένος τὰ πάντα εἰς ἓνα κουτὶ φιλδεζένιο ...».

400

1712-1842. Νοταριακές πράξεις καὶ αφορισμός. Κεφαλονιά.

Δέσποινα Βλάχου, «Ο οικισμός Καρυά Ερίσσου καὶ ἡ ενοριακὴ ἐκκλησία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Μπογόμενας», *Κεφαλληνιακά Χρονικά* 7 (1995-1998), σ. 219-224 καὶ σ. 235-241 αρ. 2-4.

401

1713. Ἰδιωτικὸ δικαιοπρακτικὸ ἐγγράφο. Ἄνδρος.

Δ. Πασχάλης, «Χριστιανικὴ Ἄνδρος. Andros Sacra», *ΔΧΑΕ* 1/3-4 (1924), σ. 38-39.

402

1713-1815. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Χανιά.

Ζαχαρένια Σημανδηράκη, «Τοπωνύμια σε ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰώνα», *Ἐν Χανίοις* 1 (2007), σ. 54-67.